

Cingiz Onveroğlu

Bu günümüzün büyük şairi Vaqif Aslanın manen tanışlığı, min ve sonralar yaranan dosluq münasibetinin tarihi 40 ilden çokdur. Uzun illar Vaqif Aslanın şeirlarının ilk oxucularından biri olmuşam. Bizzim ailav dostluq münasibetimiz olduğuna göre dəqiq biliyəm ki, Vaqif Aslanın illi oxucusu, ilk redaktöru ve yeganə tənqidçisi onun heyat yoldaşı Tərəna xanımdır. Mən Vaqif Aslanın rəhbərləri etdiyi "Səbuhi" (Mirzə Fətəli Axuanzadənin şərəfinə) və "Müştəq" (Şəki xanı şair Hüseyin xan Müştəqin şərəfinə) adlanan ədəbi məclislerində de dəfələrə iştirak etmişim və şahidi olmuşam ki, O, başqalarının şeirlərini diqqətlə dinləyib, mahni peşəkarlığını öz təngid, təhlili fikirlərini çox mülayimlikle bildirir və öz şeirlərinin müzakirəsindən da toplantı istirakçılarına tam sərbəstlik yaradır. Hər bir məclis iştirakçısının fikirlərini hörmət və diqqətlə qəbul edir. Vaqif Aslan içtimai fikirə çox açıq adamlıdır və onun şeirləri xalq təqdimindən sevildir.

Mən, həzirki yazımda Vaqif Aslanın yaradıcılığında bir neçə mövzunu ehət etmək geniş, silsilə məqalələr yazmaq istədim. Həmin mövzularla adar müəyyən etdim. Mövzulara müvafiq olan şeirlərdən nümuneler seçməye başladım. Mövzuların adları texminən belə idi: „Vaqif Aslanın yaradıcılığında vətən-pərvərlik mövzusu“, „Vaqif Aslanın yaradıcılığında insanın-insana münasibəti“, „Vaqif Aslan yaradıcılığında təbiət və cəmiyyət mövzusu“, „Aila və qadı:na münasibət“, „Vaqif Aslanın yaradıcılığında tarihe sədəqət“, „Türk mifologiyası Vaqif Aslan yaradıcılığında özünlər dərkin qaynağı kimi“, „Dədə Qorquq motivlərinin Vaqif Aslan yaradıcılığında impravizasiyası“, „Vaqif Aslan yaradıcılığında insan və zaman problemi“, „Vaqif Aslan yaradıcılığında etlaq və məneviiyat“ və bir neçə başqa mövzularda yaşnaq məqsəd ilə onun şeirlərindən bir beyt, bir və ya iki kупlet nümunələr seçməye başladım. Amma sonra çox düşündüm, anladım ki, bu mövzuların herası bir doktorluq dissertasiyası haemindədir və görəcəyim işin ağırliğini dərk edib əsl saxladım. Xeyli düşüşünə, topladığım şeir nümunələrini kenara qoyub, bir çox mövzuları özündə ehtiva edən 2-3 şeirin üzərində dayandım. Qarşımıdakı həmin şeirləri tekrar bir neçə dəfə oxudum. Mənə elə geldi ki, xuxara qeyd etdiyim mövzuların bir çoxunu Vaqif Aslan təkcə bu şeirlərdə ehət etdi. Birinci şeir 1992-ci ilde yazıilib.

Bu günümüzün büyük şairi

Kişilər

Arazdan keçmirik-suyu sarındır.
Kürden adlamır-dibi dərinidir.
Araz aşığından, Kür topuğundan olan kişişə!
Na qədər ucamış boyunuz sizin,
Özlisiniz, köküñün soyunuz sizin.
Axib qanımızda dolan kişişə!

Sizin yanınızda dilimiz - qisa,
Ətəyimiz-uzun, olımız - qisa.
Qaya parçasından, dəş qopuğundan
Nəgara düzəldüb galan kişişə!
Döyüb başımıza çalınırıq biz,
Kos kimi oruya salınırıq biz,
Olmuşaq oyuncaq, yalan, kişişə!

Hani bas Kür ilə Araz arası?
Bizi evləyib palaz arası.
Öx kimi sıyıyb yazı düzündən
Atlini atdırın salan kişişə!
Quağımız, həydi, hov, sözümə hasrat.
Ayığımız üzəngi üzünə hasrat,
Bilər-kor eşşəye palan kişişə!

Sizi aldatmasın saxamız bizim,
Əllərdə qalıbdır yaxamız bizim.
Göydəki quslu da vurub gözündən,
Çalib paləğantək alan kişişə!
Siz hər?... Bizi hər?... Nə deyik size?
İnciyə ruhunuz hay vermir biza.
Hələ də sükuta dalan kişişə!

Aşır başımızdan Kür da, Araz da,
Çəkir burulğalar bizi bir az da.
Bir vəd dayanıb başımız üstə
Biza xeyr-dua qılan kişişə!
Kənd-kənd, şəhər-şəhər axıngı daha,
Axana qıraqdan baxıraq üstə,
Bu da qalın bayar, kalan kişişə!

Geldi özünüzə zorunuz sizin,
Dolor gözünüzü zorunuz sizin.
Çaldam-çaldam olsun gorunuz sizin,
Daşımız qaldıram daşımız üstə,
Ay yurd- yuvəsi talan kişişə!

İndi Vaqif Aslanın bu mövzuda olan ikinci şeirini oxuculara təqdim edirəm. Bu şeir "Haray" adlanır. Şeirdə vətən torpaqlarını, varını, dövlətini, malını mülkünü itirən və stresdən az qıla havalanam vətəndəş harayının, fəryadının şahidi olur. Çox müəmmalı bir vəziyyət qarşımıza yarınır. Nə Birləşmiş Millətlər Təşkilatı, ne Avropanın ittifaqı harayımıza məhəl qoyur. Zaman əcdidkəc hər şəy adileşir, neinkı özgərlər, heç özümlü- özümüzüküllər harayına şəhəriyyat vermır. Biz həra gedirik bu münasibətlər? Şeiri oxuyun.

Haray

Bir içim su üçün göynayır içim.
Suların, çayların, gölərin, haray!
Mələşmiş quzular,köpək etmir köküüm,
Aranım, yeyläğim, pöllerim, haray!

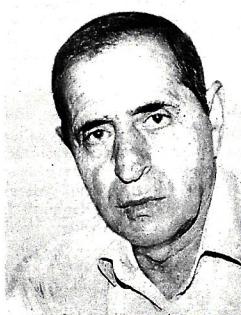
Yad allar doğrular kölüyümüzü,
Özgərlər axtarır ittiyimi.
Bitir bilmediğit bitiyimi,
Günlerim, ayılarım, illarım, haray!

Çapılıb yerlərdə qalıbdır yanım.
Laləl üstüna təklüdü qanım.
Nərgizi nərgizə bəyənzən canım,
Gülləri oxşayan dillərim, haray!

Dolduqca, daşdaqca künclər, bucaqlar,
Necada boş qıldı dolu qucaqlar.
Sovruldu havaya pirlər, ocaqlar,
Töküldü başına küllerim, haray!

Korlar dünyasındır bu dünya, korlar.
Haqqdan qəkilişimi gözünə torlar.
Şumlandı məzərlər, çatladı gorlar,
Açıldı Allaha əllərim, haray!

Bu şeirləri misra- misra oxuyaq və şübhədən və düşündür. Biz kimik, kimlərin varisliyik. Zaman- zama torpaqları zəpt olunan, ba-

şına- gözünə döyüb ağlamaqdan başqa elindən bir iş gəlməyen, sindirilmiş, təhər olunmuş bir tayfa benzəyirik. Adam öz soy- köküñ, onların geldikləri yolları yada salanda özü- özündən utanır.

Vaqif Aslanın "KİŞİLER" şeirində kişi insanın cinsi göstəricisi mənasında işlənmemib. Burada sözün kökü ona kişi şəxs mənasında işlənib. Türk oğlu Türk olan Vaqif Aslan bu şeirinde bütün Türk insanlarını müräcit edir. Bu müräcit xalqın rəhbər vəzifəli şəxslərindən başlayaraq hər rangdan olan memurlar, ziyanlılar, həbicilər və nəhayət bütün vətəndaşlara ünvanlanıb. Yeni bu şeirlərde bir az da kobud desəm ittihəm olunur, nənə hər kəs zamanında aldığı mənəvi zərbənən uğradığı deformasiyaların dərk etməli və olaylarla barışmaq yox, mübarizliklə özüne, soy- köküne qaytmalıdır. Vaqif Aslanın bu qəbilden olan bir çox şeirləri bütün olanlarla barışan pessimist insanlar üçün bir haraydır.

Böyük şair bu mövzuda olan şeirləri ilə xalqımızı işliq gələcəyə, metin, mübaris vətəndaşlığı səsləyir.

Bu yolda qarşımızda duran bir çox çətinliklər de vardi. Biz hər bir insanın vətəndaşlıq vəzifələrini unutdurq. Adı bir iş. Hazırda dünyani bürüyen COVID-19 pandemiyasından qorunmaq üçün Dövlətin qanunlarına normal riayət etmirk. Deyilən üç əsas şartdan birini yerinə yetirənde ikisini unutdurq. Bu yaddaşsızlıq, unutqanlılıq itirdiyimiz vətən torpaqlarını nece geri alacaqıq? Axi özü sağlam olmayan insan düşmənlərə necə mübarizə apara bilər. Biz birinci növbədə qayda- qanunlara

riyət etmeli, özümüzün, ailəmizin və xalqımızın sağlamlığına təminat vermeliyik. Bundan sonra sağlam canla, sağlam əqida ilə düşməntərimerə qarşı qanunlar əsasında hər cür siyasi, iqtisadi, hərbi və başqa mövcud olan formalarla mübarizə aparmalıyıq. Vaqif Aslan öz yaradıcılığı ilə sanki bizləsələyib yuxudan ayılır. Bize vətəndaşlıq vəzifələrimizi tekrar xatırladır və bizi qalebələrə sessləyir. Vaqif Aslanın "Ruhlara səhbat" poemasındaki "Titrə, özüne dön, millətim mənim" şəhərində deyildiyi kimi. Mən hər dəfə bu şeiri oxuyanda özümde tükənməz qüvvə, güc və casət baş qaldırıldığı hiss edirəm. Böyük sərkərdələr döyüb qabağı öz ordusunu və arkada orduya yardımçı olan vətəndaşlarını qalebəye səslədiyi və inandırıldı kimi. Mən ele gelir ki, bu şeire musiqi bəstələnəse, mahni yarasa bu Türk oğlunun zəfer yürüşü mahni olacaq və nəhayət indiki dünya hadisələrin fonunda bu şeir, bu sözlər yazılmış mahni bize mayaq və bayraqdar olacaqdır.

Tutmasın gözünüz özgə qumaşı,
Nadanın ovçası, yadın şabası.
Baş etmə özüne ayılan başı.
Titrə, özüne dön, millətim mənim!

Yadların verdiyi paltarı çıxart.
Vətənin qanqalı üzərində yat.
Yatan qeyrətinin silikalı, oyal,
Titrə, özüne dön, millətim mənim!

E-lə, bölgə-bölgə parlamara gal,
Qopub buğum-buğum aralanma gal.
Ad-ad, nəsil-nəsil qaralama gal,
Titrə, özüne dön, millətim mənim!

Yalandan tərifə tuturlar səni,
Yurd- yurd, oba-oba udurur səni.
Doğudan, güldürür səni,
Titrə, özüne dön, millətim mənim!

Sünssan, sırasan budda, sufisən,...
İsəvi, Musəvi, ya konfusisen...
San-Türkən! San-Türkən!
San-Türkən! Türkən!!!

Titrə, özüne dön, millətim mənim!

Günaşı bayraqtak sançımcıq göye.
Türkəğli, bir tikəl, ona dur yije.

Ruhu əcədinin sad əsən deyə,

Titrə, özüne dön, millətim mənim!

Sanın tarixin var, bəndəğüsün var.
Daşdan da dözsümlü qan yaddaşın var.
Hələ qabığında ərə savasın var,
Titrə, özüne dön, millətim mənim!!!

Allah bizi, Dövlətimizi və xalqımızı qorusun! Bizi zəfər yürüşünə səsleyən həmin şeirə musiqi bəstələnsə, mən inanıram ki, bu mahni bütün Türk dünyasını həqiqiyətən silkələyib oyadacaq, dünyənin yeni düzəndə özüne la-yiqli yer tutmasında mühüm əhəmiyyəti kəsb edəcəkdir.

